

SADRŽAJ:

UVOD

AKTIVNA ZAVEŠTAJNA SPOSOBNOST

NAMERA ZA SAČINJAVANJE TESTAMENTA

Zakon o nasleđivanju 2005

ZAKLJUČAK

LITERATURA

UVOD

Zaveštanje predstavlja zakonom uređeni oblik jednostrane, strogo lične i opozive izjave volje za to sposobnog lica, kojom ono određuje raspodelu svoje imovine posle svoje smrti i, eventualno daje druge izjave i naredbe u vezi sa svojom smrću. Pravni poredak svake države svojim pravnim subjektima postavlja izvesne objektivne i subjektivne uslove u pogledu pravne relevantnosti njihovih izjava volja što predstavlja aktivnu zaveštajnu sposobnost. Jedan od uslova za zaključenje punovažnog pravnog posla jeste i pravno relevantna volja pravnog subjekta da preuzme određene pravne radnje, i svest tog subjekta o uslovima i posledicama preduzetih radnji što predstavlja nameru za sačinjavanje testamenta.

AKTIVNA ZAVEŠTAJNA (TESTAMENTARNA) SPOSOBNOST

Aktivna zaveštajna sposobnost tradicijalno se deli na objektivne i subjektivne uslove.

Što se tiče subjektivnog uslova, savremena prava su jedinstvena: to je sposobnost za rasuđivanje, odnosno sposobnost pravnog subjekta da shvati stvarni i pravni značaj svoje izjave volje. Savremena prava su jedinstvena. U nekim pravima pored sposobnosti za rasuđivanje izrično se predviđaju i neki dodatni zahtevi. Tako, na primer u austrijskom pravu, pored sposobnosti za rasuđivanje traži se i promišljenost na strani zaveštaoca.

S druge strane, kada je u pitanju objektivni uslovi, tačnije određena starosna granica, pravi se razlika da li je u pitanju poslovna ili testamentarna sposobnost.

Za poslovnu sposobnost svako pravo zahteva najvišu pravnu granicu (po pravilu od 18 do 21 godine), dok se za sposobnost za pravljenje testamenta po pravilu postavlja nešto niža granica.

Naš zakonodavac je predvideo različitu starosnu granicu sticanja poslovne i testamentarne sposobnosti: prva se stiče sa 18 godina, a druga sa 15 godina života.

Razlika u pogledu ovog objektivnog uslova, odnosno u pogledu starosne granice koju je potrebno dostići da bi se stekla poslovna ili testamentarna sposobnost, ima svoje opravdanje. Ona potiče od potrebe veće zaštite pravnog subjekta u poslovima inter vivos, jer je kod njih potrebno pokayati veći stepen opreznosti, pažnje, znanja i životnog iskustva nego što je to slučaj kod zaveštanja. Za aktivnu zaveštajnu sposobnost dovoljna je emocionalna zrelost pravnog subjekta, a ona se po pravilu stiče polnom zrelošću.

Svojom poslednjom voljom zaveštalac iskazuje ljubav, zahvalnost, pažnju ili nezadovoljstvo prema drugim licima, a za to je potreban manji stepen opreznosti, znanja ili životnog iskustva.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com